

O Gün Yazınız Zirvedeyse

– AhmetZeytinci · 02 Ekim 2024

Yıllar yıllar olmuş edebiyat sitelerinde kalem oynatmaya klavyenin tuşlarına basmaya başlayalı. İlk tarih 17 Ocak 2009 ... Ara sıra kağıtlara çiziktirirken bir de böyle edebiyat siteleri çıkmış. Kim söyledi, nereden haber aldım onu şimdi hatırlamama imkan yok. Dosyalarda bir otuz kırk kadar yazdığım şiirlerim var. Ekleyeyim bakayım da millet şair görsün. Peh peh peh peh ki peh! Öyle havalardayım ki yazdıklarımı büyük şairlerin şiirleri ile filan kıyaslamaya kalkıyorum bir de utanmadan sıkılmadan.

İlk şiire bir olumsuz eleştiri, nasıl bir şiir bu filan diye, site yöneticisi bayandan. Şairliğe hanel getirmiyorum yine de... "Siz ne anlarsınız be şiirden, bir kere benim şiirlerim şöyle böyle hem de filan fışmekan." Yine de bıkmak yok, birincisi olmadı mı, ikincisini yazarız biz de... Ona da aynı yorumlar. Ben de sanıyorum ki yolda yürürken, birileri yanıma yaklaşacak da "Siz şu tanınmış edebiyat sitesinde ilk şiirini asıp da bir anda tanınan şair/yazar olmalısınız?" diyecekler...

Sonra epey zaman ben şiir ile şiirler benle gittiğim her yere gelir oldular. Şiir yazıyoruz hasbelkader de bir düz yazı denesek. Bir de ufak not defteri edindik... Nasıl olacak ki o? Bir başlayalım gerisi gelir sanırım. Fıkra gibi ilk yazdıklarım. Sen bunlara yazı mı diyorsun Ahmet? Pek yazıya benzemese de işte yazılıyor bir şekilde. Okumakta lazım okuma alışkanlığım zaten var ilkokuldan beri... Bitmiyor ki oku oku oku... Bitmesinde zaten...

Aylar geçiyor tık yok ne şiirlerimde ne nesirlerimde... Yok yahu bu site yöneticileri bir şey bilmiyorlar filan, düşünceleri gelip gidiyor kafamda... Ben yazdım mı? Peh ki peh! Anlamıyorlar bunlar edebiyattan... Sonra bir gün, bir de bakmışsın şiirinin birisi seçkide... Hah şöyle yahu! Birileri de bizi görsün artık, fark etsin... Yaklaşır mıyım o büyük şairlere? Yaklaşırım tabi oğlum onların benden ne farkı var? Çok farkı varda sonra anlıyor insan. Biraz zaman ilerler yine tanınmış edebiyat sitelerinde birinde ilk defa yazım günün yazısı olmuş. Heyooooo! Benden mutlusu yok.

Site çok büyük beş yüz binden fazla üyesi var. Düşünsene nesir yazın güne gelmiş. Beşyüzbinin ikiyüz elli bini tıklasa. Yok yahu olmaz öyle şey. Yüz bini tıklasa, ıııııh! Elli bini de mi tıklamaz? O da mı olmaz? On bini tıklasa belki... Beş bini de yorum yapsa... Üç bin kere filan okunur yazım. Sen öyle san. Gün sonunda ikiyüzelli okunma sekiz tane yorum, hepsi o kadar. Vay namussuzlar çoğu okumamış.

İnsan bir havalara giriyor ki o gün sabahtan akşama kadar inanamazsınız. İlk defa yazınız güne gelmiş. şimdi yolda yürürken birisi yanınıza gelip "Vayyyy! O Ahmet bey sizsiniz değil mi ne de güzel yazmışsınız zaten önceki yazılarınızı da okumuştum hepsini ezberlerim, bir harikasınız siz. Bir imzalı fotoğrafınızı filan verseniz, fotoğrafınız yoksa, olmadı koluma, bacağıma imza atsanız" diyeceğini filan sanıyor sanmasına da öyle de olmuyor hiç.

Toplu Taşıma Araçlarına biniyorsunuz. Bütün milletin elinde akıllı telefonlar. Hepsi genç, genç çocuklar. Hemen o an da aklınıza geliyor "Acaba bunların içinde şiir yazı yazan ve edebiyat sitelerinde kalem klavye oynatan var mıdır?" Yan gözle bakarsınız. Varsa var sana ne, ayrıca bana ne? O gün güne gelmişsin ya, tesadüfen birisi metro da bakıp, seni tanıyıp "Heyyyyy millet bakın burada kim var Ahmet abi bu gün yazısı güne gelmişti." diyeceklerini filan sananlar varsa, benim gibi sanmasınlar. Olmuyor billahi öyle şeyler, bundan sonrada olmayacak, inanın...

Topu topu üç yüz kişi okumuş, bu üç yüz kişinin de birer arkadaşı şu yazıyı oku demiş olsa işte hepsi o neticede... Hani şu meşhur cümle vardır ya televizyonlarda "Seksen beş milyon bizi izliyor." palavrası... Niye palavra, onu da hemen açıklayalım, seksen beş milyonun en az otuz milyonu zaten çocuk bebe belik hiç bir şeyden anlamayan... Geri kalanların hepsi de tek kanalı mı izliyor? Saf olmayın bu kadar...

Şair ve yazar dostlar. Edebiyat Siteleri güzel dostluk ve paylaşım yerleridir, ancak bir yerlere gelebilmek için, tanınmış edebiyat dergilerinde yazılarınızın yayınlanması ve kitaplarınızın bir şekilde insanlara ulaşması lazımdır... O da zamanla olacaktır. Moral bozmak yok. Su akar yatağını bulur, derler ata sözünde... Tevazu her insana lazım, bunun içinde yazarlar ve şairlerde var onları ayrı tutamayız...